

Τμήμα Οικονομικών Επιστημών

Μάθημα: Μακροοικονομική Θεωρία

Εαρινό Εξάμηνο

Λ. Κωστελέτου, Αν. Καθηγήτρια

Ε. Παπαπέτρου, Καθηγήτρια

Γ. Παύλου, Υποψήφιος Διδάκτορας

Ερωτήσεις-Ασκήσεις

Κεφάλαιο 10: Κλασική ανάλυση του οικονομικού κύκλου: Η μακροοικονομική θεωρία της εκκαθάρισης των αγορών

Βιβλίο: Μακροοικονομική, A. Abel, Bernanke και D. Croushore

I. Προβλήματα και Εφαρμογές. Δώστε τις λύσεις στα *Προβλήματα και Εφαρμογές* του Κεφ. 10, 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 10.5 και 10.7.

II. Ασκήσεις Πολλαπλής Επιλογής. Σημειώστε τις σωστές απαντήσεις στα παρακάτω.

1. Η θεωρία ότι οι πραγματικές διαταραχές της οικονομίας είναι ο πρωταρχικός παράγοντας που προκαλεί τους οικονομικούς κύκλους είναι:
  - α. ο μονεταρισμός.
  - β. η Κεϋνσιανή θεωρία.
  - γ. η θεωρία του πραγματικού οικονομικού κύκλου (θεωρία RBC).
  - δ. η Χαμιλτονιανή θεωρία
2. Ο διαχωρισμός μεταξύ των πραγματικών και των ονομαστικών διαταραχών έγκειται στο ότι:
  - α. οι πραγματικές διαταραχές επηρεάζουν άμεσα μόνο την καμπύλη IS, αλλά όχι την ευθεία FE και την καμπύλη LM.
  - β. οι πραγματικές διαταραχές επηρεάζουν άμεσα μόνο την καμπύλη IS, αλλά όχι την καμπύλη LM.
  - γ. οι πραγματικές διαταραχές επηρεάζουν άμεσα μόνο την ευθεία FE, αλλά όχι την καμπύλη LM.
  - δ. οι πραγματικές διαταραχές επηρεάζουν πολύ και άμεσα μόνο την καμπύλη IS και την ευθεία FE, και την καμπύλη LM λίγο και άμεσα.
3. Μια δυσμενής διαταραχή της προσφοράς θα ____ άμεσα την εργασιακή παραγωγικότητα, μεταβάλλοντας την ποσότητα προϊόντος που μπορεί να παραχθεί με οποιαδήποτε συγκεκριμένη ποσότητα κεφαλαίου ή εργασίας. Επίσης, θα ____ έμμεσα τη μέση εργασιακή παραγωγικότητα, μέσω μεταβολών στο επίπεδο απασχόλησης.
  - α. αύξανε, αύξανε
  - β. αύξανε, μείωνε
  - γ. μείωνε, αύξανε
  - δ. μείωνε, μείωνε
4. Το κατάλοιπο του Solow είναι:
  - α. το περίσσειμα από την διαδικασία παραγωγής.
  - β. το πιο γνωστό μέτρο των διαταραχών παραγωγικότητας.
  - γ. το μέτρο για την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας παραγωγής.

- δ. το μέτρο για την αναλογία των ακούσια άνεργων εργαζομένων.
5. Βάσει των δεδομένων για το κεφάλαιο (K), την εργασία (N) και το προϊόν (Y) και τις εκτιμήσεις του μεριδίου κεφαλαίου του προϊόντος (α), το υπόδειγμα του Solow μετράται ως εξής:
- $Y/K\alpha N^{1-\alpha}$.
  - $(Y/K\alpha) / N^{1-\alpha}$.
  - $Y / (K\alpha N^{1-\alpha})$.
  - $1/(Y/K\alpha N^{1-\alpha})$.
6. Οι κριτικοί της προσέγγισης της θεωρίας RBC υποστηρίζουν ότι είναι δύσκολο να σημειωθούν αρκετά μεγάλες διαταραχές παραγωγικότητας, που να προκαλέσουν οικονομικούς κύκλους. Ποιο είναι το αντεπιχείρημα των RBC σε αυτήν την κριτική;
- οι οικονομικοί κύκλοι είναι πάντα και παντού ένα νομισματικό φαινόμενο.
  - οι πόλεμοι και οι στρατιωτικές αυξήσεις μπορούν να θεωρηθούν διαταραχές παραγωγικότητας.
  - οι οικονομικοί κύκλοι μπορούν να προκληθούν από τη συγκέντρωση μικρών διαταραχών παραγωγικότητας.
  - οι οικονομικοί κύκλοι προκαλούνται συνήθως από μη παρατηρήσιμες διαταραχές παραγωγικότητας, οι οποίες δεν είναι εμφανείς όταν συμβαίνουν.
7. Τα υποδείγματα DSGE:
- μοιάζουν με τα υποδείγματα RBC, αλλά επιτρέπουν και άλλες διαταραχές εκτός από τις διαταραχές παραγωγικότητας.
  - μοιάζουν με τα υποδείγματα RBC, αλλά οι διαταραχές δημοσίων δαπανών παίζουν πολύ μεγάλο ρόλο.
  - μοιάζουν με τα Κεϊνσιανά υποδείγματα, αλλά μακροπρόθεσμα.
  - μοιάζουν με τα Κεϊνσιανά υποδείγματα, αλλά βραχυπρόθεσμα.
8. Μια προσωρινή αύξηση των δημοσίων δαπανών στο κλασικό υπόδειγμα θα μετατόπιζε
- τη συνάρτηση παραγωγής δεξιά.
  - την καμπύλη οριακού προϊόντος εργασίας αριστερά.
  - την καμπύλη ζήτησης αγοράς δεξιά.
  - την καμπύλη προσφοράς αγοράς δεξιά.
9. Στο κλασικό μοντέλο, η προσωρινή αύξηση των δημοσίων δαπανών προκαλεί αύξηση:
- του προϊόντος, του πραγματικού επιτοκίου, των πραγματικών μισθών και του επιπέδου τιμών.
  - της απασχόλησης, του πραγματικού επιτοκίου, των πραγματικών μισθών και του επιπέδου τιμών.
  - του προϊόντος, της απασχόλησης, του πραγματικού επιτοκίου και του επιπέδου τιμών.
  - του προϊόντος, της απασχόλησης, των πραγματικών μισθών και του επιπέδου τιμών.
10. Εάν υποθέσουμε ότι το χρήμα είναι ουδέτερο, η αύξηση της ονομαστικής προσφοράς χρήματος θα προκαλούσε:
- την υπερβολική προσφορά αγαθών.
  - τη μείωση της πραγματικής προσφοράς χρήματος.
  - την πτώση του επιπέδου τιμών.
  - την αύξηση των ονομαστικών μισθών.

11. Η ιδέα ότι οι προσδοκώμενες μελλοντικές αυξήσεις του προϊόντος προκαλούν αυξήσεις της τρέχουσας ζήτησης χρήματος και ότι οι προσδοκώμενες μελλοντικές μειώσεις του προϊόντος προκαλούν μειώσεις της τρέχουσας προσφοράς χρήματος, και όχι το αντίθετο, ονομάζεται:
- α. αιτιότητα κατά Granger.
  - β. ουδετερότητα χρήματος.
  - γ. ονομαστική προσαρμογή.
  - δ. αντίστροφη αιτιότητα.
12. Το βασικό κλασικό υπόδειγμα μπορεί να υπολογίσει την προκυκλική συμπεριφορά του χρήματος εάν:
- α. υπάρχουν οικονομικοί κύκλοι που έχουν δημιουργηθεί από διαταραχές προσφοράς.
  - β. υπάρχει αντίστροφη αιτιότητα από το μελλοντικό προϊόν στο χρήμα.
  - γ. το κοινό έχει ορθολογικές προσδοκίες.
  - δ. υπάρχουν μηχανισμοί διάχυσης στην οικονομία.
13. Ο Friedman και ο Schwartz υποστηρίζουν ότι το χρήμα δεν είναι ουδέτερο διότι:
- α. τα θεωρητικά μοντέλα της οικονομίας δεν παρουσιάζουν νομισματική ουδετερότητα.
  - β. το χρήμα είναι μια προπορευόμενη, προκυκλική μεταβλητή.
  - γ. βρήκαν διάφορα ιστορικά γεγονότα, στα οποία οι μεταβολές της προσφοράς χρήματος δεν ανταποκρίνονταν στις μακροοικονομικές συνθήκες, και το προϊόν κινούνταν προς την ίδια κατεύθυνση με το χρήμα.
  - δ. δε βρήκαν στοιχεία για το ότι οι μεταβολές της παραγωγικότητας ή των δημοσίων δαπανών συνεισφέραν στους οικονομικούς κύκλους. Μόνο νομισματικές αλλαγές προηγούνταν των κάμψεων.
14. Εάν οι παραγωγοί έχουν ατελή πληροφόρηση σχετικά με το γενικό επίπεδο των τιμών και καμιά φορά συγχέουν τις μεταβολές του γενικού επιπέδου τιμών με μεταβολές των σχετικών τιμών, τότε:
- α. η βραχυχρόνια καμπύλη συνολικής προσφοράς είναι κάθετη.
  - β. η βραχυχρόνια καμπύλη συνολικής προσφοράς έχει θετική κλίση.
  - γ. η καμπύλη συνολικής ζήτησης είναι κάθετη.
  - δ. η καμπύλη συνολικής ζήτησης είναι οριζόντια.
15. Εάν οι παραγωγοί πιστεύουν ότι η αύξηση των σχετικών τιμών τους είναι μικρή σε σχέση με την αύξηση του γενικού επιπέδου τιμών, τότε η κλίση της βραχυχρόνιας καμπύλης συνολικής προσφοράς θα είναι:
- α. μηδενική.
  - β. μικρή.
  - γ. μεγάλη.
  - δ. αρνητική.
16. Ο κύριος τρόπος με τον οποίο μια προσωρινή αλλαγή στις δημόσιες δαπάνες στο κλασικό υπόδειγμα επηρεάζει την προσφορά εργασίας είναι
- α. αλλάζοντας τον πληθυσμό.
  - β. επηρεάζοντας τη χρηματιστηριακή αξία.
  - γ. αυξάνοντας την επιχειρηματική εμπιστοσύνη.
  - δ. επηρεάζοντας τον πλούτο των εργαζομένων.

17. Οι άνθρωποι _____ την προσφορά εργασίας τους ως απόκριση σε μια προσωρινή μείωση των δημοσίων δαπανών, επειδή _____.
- α. αυξάνουν· οι τρέχοντες ή οι μελλοντικοί φόροι θα μειωθούν, βελτιώνοντας την οικονομική τους κατάσταση.
  - β. μειώνουν· οι τρέχοντες ή οι μελλοντικοί φόροι θα μειωθούν, βελτιώνοντας την οικονομική τους κατάσταση.
  - γ. μειώνουν· οι τρέχοντες ή οι μελλοντικοί φόροι θα αυξηθούν, επιδεινώνοντας την οικονομική τους κατάσταση.
  - δ. αυξάνουν· οι τρέχοντες ή οι μελλοντικοί φόροι θα αυξηθούν, επιδεινώνοντας την οικονομική τους κατάσταση.
18. Σύμφωνα με τους κλασικούς οικονομολόγους, η αύξηση στο ποσοστό ανεργίας σε περίοδο ύφεσης προκύπτει επειδή
- α. η συνολική ζήτηση είναι ανεπαρκής.
  - β. ο χρόνος που χρειάζεται για να βρεθεί εργασία αυξάνεται στην ύφεση.
  - γ. τα εργατικά συνδικάτα εμποδίζουν τις εταιρείες να μειώσουν μισθούς.
  - δ. οι εταιρείες θα αντικαταστήσουν τους εργαζόμενους με μηχανήματα.
19. Σύμφωνα με τους κλασικούς οικονομολόγους, σε περίοδο ύφεσης, το κράτος θα έπρεπε
- α. να τονώσει την οικονομία για να αυξήσει τη ζήτηση.
  - β. να χρησιμοποιήσει ενεργά την δημοσιονομική πολιτική για να καταπολεμήσει την ύφεση.
  - γ. να αυξήσει τον κατώτατο μισθό έτσι ώστε οι πιο φτωχοί να μπορούν να αγοράσουν τα απαραίτητα.
  - δ. να εξαλείψει τα εμπόδια στην προσαρμογή της αγοράς εργασίας, όπως επαχθείς κρατικές ρυθμίσεις στην επιχειρηματικότητα.
20. Οι Romer και Romer βρήκαν αποδεικτικά στοιχεία ότι το χρήμα δεν είναι ουδέτερο διότι:
- α. σε αρκετά επεισόδια, όπως του 1979-1982, αλλαγές στη νομισματική πολιτική οδήγησαν σε ύφεση.
  - β. ανακάλυψαν ότι ο πληθωρισμός συσχετιζόταν έντονα με τον ρυθμό αύξησης της προσφοράς χρήματος.
  - γ. αν το χρήμα ήταν ουδέτερο, κανείς δεν θα ενδιαφερόταν τι κάνει η Fed.
  - δ. δεν βρήκαν αποδεικτικά στοιχεία ότι αλλαγές στην παραγωγικότητα ή αλλαγές στην κρατική δαπάνη συνεισφέρουν στους οικονομικούς κύκλους· μόνο νομισματικές αλλαγές προηγούνται μιας ύφεσης.